

This entry is part 1 of 3 in the series Guillaume Durocher - Kdo je Alain Soral?

Guillaume Durocher - Kdo je Alain Soral?

Všechno, co jste kdy chtěli vědět o Alainu Soralovi (ale báli jste se zeptat), část 1
Všechno, co jste kdy chtěli vědět o Alainu Soralovi (ale báli jste se zeptat), část 2
Všechno, co jste kdy chtěli vědět o Alainu Soralovi (ale báli jste se zeptat), část 3

Alain Soral

Autor: Guillaume Durocher

Alain Soral se stal vlivnou postavou na francouzské politické a kulturní scéně. Následující článek je pokusem vysvětlit tuto složitou a fascinující osobnost.

Jaké jsou politické postoje Alaina Sorala?

Soralovy politické postoje jsou komplikované, mohou však být souhrnně označeny jako „francouzská Třetí pozice.“ Oblast praktické politiky zahrnuje: národní suverenitu, zastavení přistěhovalectví, ekonomiku bez „banksterství“, sociální konzervatismus, neutrální zahraniční politiku, konec „pečovatelského státu“ (*nanny state*) a feminismu, návrat k mužnosti (*virilité*), spojenectví s Ruskem a ideálně vytvoření „evropského protekcionismu“ za účelem organizace ekonomiky v kontinentálním měřítku.

Hlavním heslem je „usmíření“ (*reconciliace*). „Usmíření“ mezi „dělnickou levicí“ a „pravicovými hodnotami,“ což v praxi znamená syntézu jisté míry ekonomického socialismu a sociálního konzervatismu. „Usmíření“ mezi etnickými Francouzy a afro-muslimskými francouzskými občany na bázi občanského nacionalismu. „Usmíření“ mezi střední a dělnickou třídou a jejich obrácení proti finančním spekulantům.

Soral je v opozici vůči tomu, co nazývá „Impériem“ jakožto ideologií: plíživý buržoazní pořádek, který vytváří univerzálního, zženštilého, rasově smíšeného, bezkulturního, globálního, zbabělého a nečestného „posledního člověka.“ Tato politika může být popsána jako buržoazně-bohémní (*bobo*), liberálně-libertariánská anebo, pokud použijeme obratu **Jonathana Bowdena**, „levicový kapitalismus“. Soral je rovněž proti „Impériu“ v geopolitice, kterou chápe jako podivnou americko-finančnicko-sionistickou konstelaci navzájem propojených mocenských center, které se pokouší ustavit kulturní, ideologickou, ekonomickou a vojenskou hegemonii po celém světě, stejně jako usilují o zničení všech národních států. Volá po vytvoření aliance svobodných národů proti „Impériu“.

Soral je považován francouzským politicko-mediálním establishmentem za satanskou postavu, většinou kvůli jeho šířivé kritice zhoubného vlivu židovského etnocentrismu a sionismu (jak izraelského, tak i mezinárodního) na Nežidy.

Různí američtí nacionalisté budou mít bezpochyby mnoho výhrad k různým částem Soralovy agendy (stejně jako se mnoho francouzských nacionalistů v mnoha ohledech rozchází se Sorelem), avšak všichni by se Soralem každopádně měli kriticky zabývat, jelikož přináší *sofistikovaný* ideologický a politický projekt, jakkoli obsahuje vnitřní rozpory a nepřesnosti.

Jaký vliv má Alain Soral?

Myslím že bez debat, že Soralův **Egalité et Réconciliation** (E&R) je jeden z nejvlivnějších disidentských, nacionalistických a antisionistických metapolitických projektů v dnešní Francii a jistě také (s ohledem na návštěvnost) v celém západním světě. Ve Francii je nesporně návštěvnost E&R vyšší než u „*Identitaires*“ (ačkoli ti mohou být silnější v přímých akcích) nebo intelektuálů Nové pravice, kteří jsou spíše známější v anglofonním světě. Soralův projekt je vstupní branou pro mladé lidi, kteří objevují nacionalismus a má i jistý vliv, nezbytně však skrytý, i mezi mladšími kádry Front National (FN).

Soral a E&R šíří své poselství mnoha způsoby.

Egaliteetreconciliation.fr je stále populárnější webová stránka, která celkově patří mezi 250 nejnavštěvovanějších stránek ve Francii (Alexa). Je zdaleka nejpopulárnější „alternativně zpravodajskou“ stránkou. V době, kdy byl psán tento článek (14. června 2014) byla stránka na 199. místě, ne tak vzdálená od Slate.fr (francouzské mutace amerického internetového magazínu *Slate*) a o pár míst nahoře před stránkami regionálních novin *La Dépêche du Midi's*, státní televize France3 a Gmail.com. Zkrátka, návštěvnost E&R drží krok s hlavními, mainstreamovými zpravodajskými zdroji a nebo regionálními mainstreamovými novinami.

Egalité et Réconciliation (Alexa)

Soralovy nespočetná videa obvykle mají desítky, někdy i statisíce zhlédnutí. Tyto videa jsou často přebírána nezávislými zdroji a i tyto videa mají podobnou sledovanost. Jde většinou o přednášky a „videa měsíce“, což bývají rozhovory o aktuálním dění (občas i ve veselém tónu), v odděleních jako například „*Le con du mois*“ [v Soralově případě lze tuto sekci volně přeložit jako „Kunda měsíce“ – pozn. DP] a kultuře. Kulturní videa často propagují knihy publikované Soralem a jsou často velmi dlouhá. I přesto však mají zhruba stejnou sledovanost jako ostatní videa, což naznačuje širší, intelektuálně zaměřenou skupinu diváků. Všem, kdo mluví francouzsky mohu vřele doporučit projít si Soralův **video archív**, což byl pro mě dechberoucí zážitek, který mě natrvalo osvobodil z duševního vězení politické korektnosti, ve

kterém jsem byl do té doby uvězněn.

Po jeho odchodu ze stranické politiky byl Soral schopen zužitkovat své zkušenosti, kdy napsal knihu *Comprendre l'Empire*, syntézu jeho politických názorů o dvěstě stranách, která vyšla v roce 2011. Tento napůl esej, napůl manifest se stal undergroundovým bestsellerem, s více než 80 000 prodanými výtisky. Tato kniha se umísťuje trvale v žebříčku nejprodávanějších politických titulů (někdy se ocitne i na prvním místě) a to vše navzdory totálnímu bojkotu masmédií. Podtitul knihy uvozuje, v jakém duchu se nese její argumentace „Zítřejší globální vláda nebo vzpoura národů?“

Soral a jeho spolupracovníci založili spoustu malých obchůdků, obvykle s nacionalistickým zaměřením. Mezi ně patří Prenons le Maquis (táboření, survivalismus), Sanguis Terrae (obchod s vínem), Au Bon Sens (organické potraviny) z nichž je pravděpodobně nejvýznamnější vydavatelství **Kontre Kulture**, jehož jméno a poslání kuriózně připomíná vydavatelství *Counter-Currents* a které vydává důležitá nedostupná díla a původní díla svých autorů. Soral věří, podobně jako *Counter-Currents* a *Occidental Observer/Quarterly*, že je to kultura, která je kořenem mnoha dnešních problémů a prostřednictvím které lze zaútočit na převahu současného Systému.

Teprve před rokem, během léta roku 2013, začal Soral stále častěji pronikat do masmédií. Započalo to tím, kdy ho v srpnu 2013 tehdejší ministr vnitra Manuel Valls veřejně pranýřoval jako „nepřítele Republiky“. Soral také v nedávné době vydal knihu (*Dialogues désaccordés*), jejímž spoluautorem je mainstreamový televizní reportér Éric Naulleau, která má obsahovat jejich údajné „rozhovory“ a která si i našla cestu do běžných knihkupectví. A konečně, na přelomu roku 2013/2014 během křížové výpravy proti komikovi Dieudonnéovi, která vyústila až v zákaz jeho show *Le Mur*, se do centra pozornosti dostal i Soral (kdy dokonce i poskytl raritní **rozhovor pro BBC**). Každá tato událost rozkolísala masmédiá – od systematické ignorace Sorala, až k jeho prezentaci v nejsledovanějších časech a médiích. Tato prezentace byl samozřejmě vždy zcela negativní, nicméně však korelovala s nárůstem Soralových čtenářů a příznivců, což působilo Systému nezvladatelný problém, kdy jeho propagandistické úsilí mělo přesně opačný efekt, než bylo původně zamýšleno.

Celkově vzato, Soral a jeho E&R má prospěch z popularity Dieudonné M'bala M'bala. Ačkoli tento původem francouzsko-kamerunský komik má zákaz v televizi, je demonizován masmédií a obtěžován Systémem a etnickými „nevládními“ organizacemi (NGO) je stále schopen na svá show přitáhnout obrovský počet diváků. Měřítkem Dieudonného popularity mohou být jeho videa, které mají více shlédnutí, než videa Soralova – řádově v statisících, až milionech shlédnutí. Dieudonného politika je ještě víc „meta“, než Soralova. Je spíše společenským komentátorem, než politickým. Je antisionista, ale ne skutečný nacionalista. Činnost těchto dvou mužů se nespojila, ačkoli je zde jasná „pórovitost“ a přesahy mezi jejich příznivci.

Co stojí za úspěchem Alaina Sorala při budování početné divácké obce?

Soralova činnost od doby, kdy odešel z Front National, byla z převážné většiny metapolitická,

kdy se vyvaroval jakémukoli druhu přímé politické činnosti – zachovávajíc však podporu jakémukoli hnutí, které je v souladu s cíli E&R, především pak Front National. Držel se nebezpečné a vysoce riskantní taktiky – za předpokladu, že tak činil vědomě a nešlo jen o negativní projev jeho paličatého odhodlání říct, co mu slina na jazyk přinesla – která se nakonec vyplatila.

Nicméně stojí za zdůraznění cena, kterou Soral zaplatil za svoji popularitu. Získal status malomocného. Všechna mainstreamová masmédia a politické strany ho považují za ztělesnění Zla a dokonce i Front National si dává pozor, aby nebyly patrna žádná spojitost s ním. Ačkoli má nezadbatelný počet vlastních příznivců na své straně, jeho „antisemitismus“ z něj činí nedotknutelného dokonce i pro krajní pravici (jeho levicoví přátelé, pokud kdy nějaké měl, ho již dávno opustili).

Taková strategie ale není pro každého, a zatímco tento druh provokativní metapolitiky může doplňovat práci některých organizací, není vhodná pro přímou politickou činnost, cílenou na úspěch ve volbách. **Tato strategie, obsahující dobrovolnou absolutní sebemarginalizaci a nezanedbatelnou osobní oběť, je s největší pravděpodobností realizovatelná jen díky internetu.**

Je obdivuhodné, kolik byl schopen Soral oslovit lidí a od roku 2009 i rozšířit své publikum, kdy získal naprostou svobodu mluvit co se mu zachtělo – a to vše jen za pět let! Klíčem k tomuto úspěchu bylo několik faktorů.

Soral představuje symbol virility. Nesklání se před ničím a je jediný, kdo je ochoten diskutovat o nejtabuizovanějších tématech. Shodou okolností je i boxer. To oslovuje čím dál více jak evropských, tak i neevropských mladíků, kteří dychtí po maskuliních vzorech v našich čím dál více zženštilých a transexuálních společnostech.

Soral má extrémně agresivní způsob vedení debaty. Jakýkoli intelektuál, novinář, politik nebo aktivista kterého považuje za hloupého nebo projevujícího zlé úmysly je obvykle vystaven neurvalé a často i hlučné kritice. (Ti kdo mluví francouzsky se o tom mohou přesvědčit shlédnutím kolekce videí „*Con du mois*“ („Kunda měsíce“). Například, pseudosubverzivní komik Stéphane Guillon jednou zaútočil na Sorala, že je „nebezpečný“. Ten na to odvětil následující:

„Malé *quenelle* (volně přeloženo „**poslání doprdele**“ – pozn. DP) poté, co o mě mluvil Guillon. Nejsem si jistý, jestli jen nejde o čirou žárlivost na mě, protože jsem šukal jeho ženu. Myslím si ale, že to není fér, být nasraný jen na mě a ne i na ostatní, protože jsme ji ojeli všichni. Nechápu tedy, proč je nasraný jen zrovna na mě [...] A tak tedy odpovídám: nejen že jsem nebezpečný, ale jsem ti i ošukal manželku. Zatímco ty tu moji v dohledné době šukat určitě nebudeš.“

Soralova agresivita přitahuje lidi z mnoha důvodů. Tento styl je přístupný lidovým vrstvám a

proto se videa šíří jak stepní oheň. Všichni lidé, kteří se kdy cítili kdy uraženi těmi, které Soral kritizuje, se cítí být pomstěni (Soral je často jediným člověkem, který se odváží určitou sortu lidí kritizovat tak napřímo). A konečně, kdokoli zná, nebo podporuje ty, které Soral kritizuje, ho díky tomuto objeví. A každá publicita je dobrá publicita – i ta negativní, a je zde jen málo lepších způsobů jak jí docílit, než vyvolávání emocí. Jak pozitivních, tak především těch negativních.

Hřích z nejsmrtelejších

Soral musel poněkud zlehčit tento druh videí, poněvadž ho zatáhly do obrovského množství žalob pro urážku na cti a veřejnou urážku (Voltaireova země má evidentně problém s pojetím svobody slova). Angažoval se i v záležitostech, které Systém považuje za nejextrémnější druh provokace, jako například předvedení quenelle před památníkem holocaustu v Berlíně. (Soral nepatří mezi popírače holocaustu, avšak požaduje svobodu slova pro revizionisty). Za tento pozdrav ho zažalovaly některé židovské skupiny o stovky tisíc euro.

Je nutno kriticky podotknout, že *Soral i Dieudonné jsou finančně nezávislí na politicko-mediálním establishmentu*. Dieudonné údajně vydělává stovky tisíc euro ročně za své komediální show. Soral vypadá, že i přes náklady na právní obhajobu finančně vychází, díky jeho veřejným vystoupením a zřejmě i jeho slušnému příjmu pocházejícímu z jeho různých společností (údajně několik desítek tisíc euro ročně). Opět se prokazuje platnost, že střídmost znamená svobodu!

Soral a Dieudonné patří mezi jediné, kteří jsou ochotni otevřeně mluvit o přehlížených tabu: **židovském etnocentrismu, nadměrnému zastoupení židovských elit a sionismu**. Je přirozené, že když ostatní ignorují masivně skrývanou realitu, tak se člověk obrátí na ty, kteří jsou o tom ochotni diskutovat přímo.

Důležitou roli také hraje Soralův ostentativní postoj vůči hodnotám hlásaným francouzskou Republikou: neuznávání existence etnických menšin, rovnost před zákonem a suverenita lidu. Poukazuje na protiklady mezi režimem prohlašovanými zásadami a jeho současnou praxí. Režim je tudíž mezi lidmi, kteří objevili Sorala, diskreditován a tito lidé jsou poté psychologicky připraveni přijmout jeho radikálnější myšlenky.

Dalším důležitým aspektem je, že **Soralovy analýzy mají tendenci se časem ukázat být pravdivými**. Finanční krize, euro krize, trvalá krize demokracie, žalostný pohled na impotentního prezidenta François Hollande a obzvláště pokračující a stále narůstající etnické nadržování ve Francii a dalších západních zemích – to vše potvrdilo jejich platnost. (Ve Francii tento etnoaktivismus dosáhl groteskních rozměrů: Bernard-Henri Lévy neoficiálně zahajující destrukci Libye, Alain Finkielraut zvolený do Francouzské akademie, absurdní a právně pochybná perzekuce Dieudonného, včetně preventivní cenzury a nedávné jmenování sionistického agenta Manuela Vallse do funkce premiéra).

Co je však nejdůležitější, Soral je vytrvalý a nesmlouvavý od roku 2004. K tomu dodává:

„Systém začíná prefabrikovat Manuela Vallse – stejně jako prefabrikoval svého času Bayroua, Mélenchona a další – a to je důvodem, proč by si neměl dělat iluze. Měl dojem, že se dostává velice rychle do popředí, ale to bylo jen díky tomu, že měl podporu. V den, kdy mu tuto podporu zastaví, půjde vpřed mnohem pomaleji. Co se týče mně, já se pohybuji vpřed v silném protivětru a tak tedy musím šlapat se silnými lýtky.“

Člověk může být závislý na režimu, možná ho i ovlivňovat zevnitř, nicméně ale stále zůstává zranitelný vůči jeho rozmarům. Nebo může být nezávislý. (Tyto role mohou být komplementární s externími kritiky a obezřetnými, režimem zaměstnanými, kryptonacionalisty.)

Článek Guillaume Durochera *Alain Soral FAQ, Part 1* vyšel na stránkách The Occidental Observer. Pokračování příště.

Series Navigation

Všechno, co jste kdy chtěli vědět o Alainu Soralovi (ale báli jste se zeptat), část 2 >>